DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 270
miesięcznie . . . . Mk. 100

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 40 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 25.

Nr. 29. | Lublin, dnia 29-go lipca 1922 roku. | Rok II.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Urlopowani: Ławnik Magistratu Ignacy Kubecki; w Wydziale Budownictwa — Marja Wolska, mł. kancelistka; w Urzędzie Mieszkaniowym Antoni Boliński, kontroler, od dnia 24 lipca r. b.; w Wydziale Administracyjno - Przemysłowym: Kazimiera Szklińska, mł. kancelistka; w Wydziale Opieki Społecznej Eleonora Tymanówna, Kierowniczka Osady Dziecięcej, od dnia 25 lipca r. b.

Powrócili z urlopu: w Wydziale Finansowym Anna Skrzetuska, maszynistka, Tomasz Wieczorkiewicz, poborca podatku wwozowego; w Wydziale Budownictwa Janina Skoczyńska, st. kancelistka; w Urzędzie Mieszkaniowym: Bolesław Węgielski, kontroler okręgowy; w Wydziale Opieki Społecznej, Saturnin Osiński, szef Wydziału, Rozalja Horodyńska, pielęgniarka przytułku dla bezdomnych dzieci i Marjan Kowalski, goniec — wszyscy we właściwym czasie.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 21-go lipca — uchwalono).

1. Wniosek Wydziału Finansowego o zniżce do 30% podatku od widowisk od walk atletycznych w „Corso", uchylić w myśl statutu o podatku od widowisk.

2. Zatwierdzić plan na budowę ogrodzenia żelaznego o cokole i filarach murowanych przy posesji Syndykatu Rolniczego przy ul. Krakowskie-Przedmieście Nr. 64, pod warunkiem zachowania linji regulacyjnej, oraz zezwolić na przeróbkę studni w tejże posesji, pod warunkiem przedłożenia przez Syndykat Rolniczy planu połączenia odpływu zbytecznej wody z kanałem miejskim i urządzenia syfonu.

3. Wobec niemożności pobrania daniny dla wojska drogą rozkładu na mieszkańców, spłacić należność z tytułu ekwiwalentu pieniężnego za niedostarczone dla wojska przedmioty daniny w kwocie 7572900 mk. z kasy miejskiej w części w następujączch ratach:

1) dn. 30 lipca 1922 r. 572900 mk.
2) „ 30 sierpnia „ 1000000 „

3) dn. 30 września 1922 r. 1500000 mk.
4) „ 30 paździer. „ 1500000 „
5) „ 30 listopada „ 1500000 „
6) „ 30 grudnia „ 1500000 „

Na pokrycie daniny przeznaczyć zwroty od instytucji społecznych i osób prywatnych za otrzymane płótno zakupione przez Magistrat, a resztę pokryć z wpływów miejskich.

Wydatki na kupno sukna, surówki i inne wydatki, związane z realizacją daniny dla wojska, wpływy ze sprzedaży tych materjałów, oraz wpłacenie ekwiwalentu pieniężnego za niedostarczone dla wojska przedmioty daniny, wstawić do budżetu nadzwyczajnego na 1922 rok. Spłata należności sposobem wyżej omawianym, nie przesądza możności ewentualnego pobrania daniny drogą rozkładów na mieszkańców.

4. Zakupić sukno, gotowe przedmioty i surówkę, przeznaczone pierwotnie dla wojska, na potrzeby biur i instytucji miejskich po cenie niższej od rynkowej o 20% i osiągniętą kwotę ze sprzedaży wnieść do kasy skarbowej, jako wpłatę na rachunek jednorazowej daniny dla wojska. Po zaspokojeniu potrzeb biur i instytucji miejskich, nadwyżkę surówki rozprzedać urzędnikom i służbie miejskiej po wyżej wymienionej cenie.

5. Zatwierdzić następujące

PRZEPISY WYKONAWCZE.

do statutu podatku od węgla na rzecz miasta Lublina.

Do § 1 statutu:

§ 1. Za ładunki węgla, sprowadzone do Lublina, uważane będą ładunki przychodzące ze stacji kol. Lublin i jej bocznic, a następnie zwożone do wszelkiego rodzaju składów w obrębie m. Lublina.

Podatek od węgla pobierany będzie przez poborcę miejskiego na stacji kolejowej Lublin, który winien sporządzać wykaz ładunków opłaconych i co dzień takowy dostarczać do Wydzialu Finansowego. Pobrana gotówka tytułem należnego podatku od węgla winna być wpłacaną przez poborcę miejskiego co dzień do Kasy Miejskiej przy zachowaniu przepisów obowiązujących dla wpłacania do Kasy Miejskiej wpływów z podatku wwozowego.

Do § 2 statutu:

§ 2. W razie nieprzedstawienia jednocześnie z frachtem kolejowym faktur z uwzględnieniem cen węgla, odbiorcy winni uiścić w ciągu 3 dni od daty przybycia ładunku, podatek według cen orjentacyjnych ogłaszanych przez Magistrat w terminie poboru podatku od węgla na stacji kolejowej, a otrzymywanych od pierwszorzędnych firm miejscowych. Ceny orjentacyjne podawane będą dla najważniejszych gatunków węgla, a mianowicie: 1) dla węgla dąbrowieckiego grubego, kostki i miału, 2) dla węgla górnośląskiego, 3) dla koksu.

Rozrachunek ostateczny z odbiorcami węgla nastąpi po przedstawieniu otrzymanych rachunków kopalni. Suma podatku od węgla, obliczona na podstawie cen orjentacyjnych i niewpłacona do Kasy Miejskiej w ciągu dni trzech od daty przybycia ładunku będzie ściągana trybem administracyjnym z doliczeniem %% za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Sumę niedopłaconego podatku od węgla odbiorcy winni wnieść w ciągu dni trzech od chwili otrzymania zawiadomienia Magistratu o dopłacie, sumę zaś nadpłaconą Magistrat będzie zwracał lub może zaliczać na poczet przyszłej należności podatku od węgla.

Do § 3 statutu:

§ 3. Za ładunki przewiezione transito przez m. Lublin uważane będą ładunki, które nie są wyładowywane na stacji Lublin lub na jej bocznicach.

Za zakłady i przedsiębiorstwa państwowe, zwolnione od uiszczania podatku od węgla, uważać należy zakłady i przedsiębiorstwa, przeznaczone wyłącznie dla celów państwowych i nieopłacające państwowego podatku przemysłowego.

Do § 4 statutu:

§ 4. Poborca miejski sporządzać będzie perjodycznie wyciągi z ksiąg stacji kolejowej Lublin o przybyłych

do Lublina ładunkach węgla w miejscu i w czasie wskazanem przez władze tejże stacji, uwidoczniając w tych wyciągach imię i nazwisko odbiorcy, ewentualnie nazwę firmy, Nr. frachtu, datę, gatunek węgla i wagę ładunku.

Wykazy ładunków węgla, przybyłych do stacji Lublin co dzień winni być dostarczane do Wydziału Finansowego.

Z obrad Rady Miejskiej

Wyciąg z protokułu 20-go posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 13-go lipca 1922 r.

Komplet radnych 44.
Członków M-tu 7.
Obecnych radnych 25.
„ członków M-tu 3.

Posiedzenie otworzył o godzinie 20 m. 30 przewodniczący R. M. J. Turczynowicz zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r. r. sekretarzy Gięgę i Nazarewicza oraz sekretarkę prezydjum A. Klottową do prowadzenia protokułu.

P r z y j ę t o d o w i a d o m o ś c i:

Odczytane przez przewodniczącego:

1. Pismo vice-Prezydenta Dylewskiego, zawezwanego telegraficznie w sprawach miejskich do Warszawy i dlatego na posiedzeniu dzisiejszym nieobecnego.

2. Pismo radnej Kunickiej, zawiadamiające o wyjeździe na ferje letnie.

3. Pismo r. ks. Krasuskiego, zawiadamiające również o wyjeździe na ferje letnie.

4. Pismo Okręgowej Komisji Rekwizycyjnej przy Dow. Okr. Korp. II Lublin, w sprawie zastępcy p. Skurzyńskiego, który wyjechał na urlop.

5. Pismo Wojewody Lub. w sprawie zastępcy zmarłego ławnika S. Finkielsztejna.

6. Pismo Prezydenta Szczepańskiego, że urlop swój rozpoczął 7 lipca, nie zaś 15 czerwca r. b., jak to zamierzał.

7. Pismo vice-Prezesa R. M. Wł. Modrzewskiego, zawiadamiające o wyjeździe na kurację.

8. Pismo Tow. Pol.-Amerykańskiego Komitetu Budowy pomnika Wdzięczności z podziękowaniem za nadesłane 20000 mk. jako udział miasta w budowie pomnika.

9. Pismo prezydjum Rady m. Lwowa, w sprawie poparcia budowy II domu techników we Lwowie. Pismo to zostało skierowane do Komisji Ogólnej.

10. Wniosek Magistratu w sprawie wypłacenia robotnikom miejskim dodatków drożyźnianych, wysłany do Kom. Budż. Finan.

11. Wniosek Magistratu w sprawie napomnienia Inspektorowi Mieszkaniowemu za przetrzymanie decyzji Urzędu Wojewód. co do rekwizycji lokalu przy ul. Namiestnikowskiej Nr. 48.

12. Wniosek M-tu w sprawie cofnięcia pomocy lekarskiej nauczycielom szkół powszechnych.

13. Pismo Wydz. Finansowego w sprawie poprawki w art. 2 statutu podatku miejskiego od węgla.

U c h w a l o n o:

I. Wniosek Komisji Ogólnej tej treści: „Rada Miejska uchwalić raczy poniższą

Taksę dla dorożek

OKREŚLENIE KURSU	Jednokonna	
	w dzień	w nocy
	Marek	
1. Za kurs w mieście . . .	400	500
2. Do dworca kolejowego, lub odwrotnie	500	600
3. Na przedmieścia: Bronowice, Dziesiąta, Kalinowszczyzna, Kośminek, Rury Św. Duskie, Rury Pojezuickie, Wieniawa, oraz do koszar zachodnich i południowych, ze śródmieścia . , ...	500	600
4. Do Krochmalni	600	700
5. Za jedną godzinę jazdy z postojami w obrębie granic wielkiego Lublina . . .	600	700

Dla parokonnych — 50 proc. drożej".

Referował wniosek r. Majewski.

W dyskusji zabierali głos r. r Juściński, Czarnecki i Wojciechowski.

Wniosek powyższy przeszedł większością głosów przy 3 powstrzymujących się od głosowania.

II Wniosek M-tu treści następującej:

„Rada Miejska uchwala:

Wystąpić z protestem do pp. Prezydenta Ministrów, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Robót publicznych w sprawie szeregu postanowień Ustawy elektrycznej z d. 21 Marca 1922 r., godzących w żywotne interesy miast, a w szczególności przeciwko postanowieniom art. 1, 7, 10 i 13 rzeczonej ustawy, które wbrew dekretowi o Samorządzie Miejskim nadawanie uprawnień na wytwarzanie, przetwarzanie i przesyłanie energi elektrycznej, oddają wyłącznie Rządowi z pominięciem i bez zgody władz miejskich".

Na temat tego wniosku wygłosił dłuższe przemówienie prezes R. M. J. Turczynowicz, uzasadniając konieczność uchwalenia takowego. Za wnioskiem przemawiali jeszcze r. Radzki i ławnik Bendych.

Wniosek powyższy został uchwalony jednomyślnie.

III. Wniosek Komisji Ogólnej w sprawie kwiaciarek poniższej treści:

„Rada Miejska m. Lublina uchwalić raczy: Rada M. m. Lublina po rozpoznaniu żądania M-tu w sprawie rewizji uchwały z dn. 30 czerwca r. b. nie znajdując podstaw do żądanej rewizji, przechodzi nad wnioskiem Magistratu do porządku dziennego, pozostawiając w mocy uchwałę z dn. 22 czerwca r. b".

W dyskusji nad tym wnioskiem brali udział rr. Majewski, Radzki, Czarnecki Hakiel i ławnik Bendych.

Wniosek przyjęto jednogłośnie.

Wobec braku quorum potrzebnego do rozpatrywania wniosków i spraw natury finansowej, przewodniczący Rady M. o godzinie 22 posiedzenie Rady zamknął.

P. o. Prezydenta miasta: (—) *Dylewski*

w z. Szefa Wydziału: *F. Król.*

Rozporządzenia rządowe.

Rozpprządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 6 marca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw wewnętrznych o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich.

Na podstawie zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (D. P. P. P. Nr. 63, poz. 371) oraz art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych i innych występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakłady fryzjerskie i golarskie przed uzyskaniem zezwolenia na otwarcie winny być poddane oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiadają przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Zakłady fryzjerskie i golarskie mogą być urządzane tylko w pomieszczeniach dostatecznie obszernych, nie łączących się z mieszkaniem.

O ile w zakładach tych istnieje pracownia perukarska lub izba felczerska, to każda z nich winna mieć pomieszczenie odzielne.

§ 3. Pomieszczenia zakładów fryzjerskich i golarskich winny być utrzymywane w należytej czystości i porządku.

Ściany winny być malowane na kolor jasny farbą olejną lub klejową, lub też przynajmniej bielone. W dolnej części do wysokości $1\frac{1}{2}$ metra ściany winny być bezwarunkowo malowane farbą olejną, względnie wyłożone kaflami. Malowanie ścian winno być powtarzane w miarę potrzeby bielenie zaś conajmniej dwa razy do roku. Posadzki względnie podłogi winny być szczelne, gładkie i często zmywane.

Zakłady winny być dostatecznie oświetlone światłem dziennem (stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi winien wynosić conajmniej $\frac{1}{8}$),

mieć dostateczne przewietrzanie, należyte ogrzewanie i być zaopatrzone w dostateczną ilość wody bieżącej, uznanej za dobrą i zabezpieczonej od zanieczyszczania.

Sprzątanie gruntowne winno się odbywać rano i wieczorem, po każdem zaś strzyżeniu podłogi winny być zamiatane na wilgotno.

Zabrania się nocować w tych lokalach, utrzymywać w nich i wprowadzać do nich zwierząt domowych, jak również upiększać te lokale za pomocą zawieszania firanek, portjer, dywanów i t. p.

§ 4. Zakłady fryzjerskie i golarskie winny mieć następujące urządzenie wewnętrzne:

1) umywalnie z wodą bieżącą,
2) naczynia i przyżądy do odkażania i wyjaławiania (kuwety, sterylizatory),
3) szafki zamykane na klucz do przechowywania instrumentów i innych narzędzi.
4) meble gładkie, niewyściełane, dające się łatwo zmywać,
5) szafę dla ubrań pracowników i wieszadła dla klijentów,
6) spluwaczki wodne w dostatecznej ilości,
7) skrzynie do brudnej bielizny szczelnie zamykane, oraz również szczelnie zamykane skrzynki do śmieci i odpadków,
8) wycieraczki do obuwia,
9) czystą bieliznę w ilości w stosunku do jednego pracownika zakładu conajmniej:
   a) prześcieradeł trzy,
   b) ręczników sześć,
   c) serwetek dwanaście,
   d) fartuchów lub kurtek białych z zapinanemi krótkiemi rękawami z zapięciem koło szyi trzy.

Serwetki do pokrywania oparcia pod głowę i do ochraniania szyi mogą być papierowe lub z ligniny.

§ 5. Wszystkie przedmioty, przyrządy i narzędzia potrzebne w czynnościach fryzjerskich i golarskich winny być utrzymywane we wzorowej czystości.

Przed każdem użyciem instrumenty winny być odkarzone, a na żądanie klijenta w jego obecności.

Odkażanie instrumentów metalowych winno trwać conajmniej pięć minut i może być wykonywane:

1) w specjalnych sterylizatorach,
2) przez wygotowanie w 2% rozczynie sody,
3) przez zanurzanie w 70% spirytusie, lub 5% wodnym rozczynie formaliny, karbolu lub lyzolu.

Odkażanie instrumentów rogowych gutaperkowych i szczotek wykonywa się w rozczynach wodnych formaliny, karbolu lub lyzolu (5%).

Po użyciu instrumenty winny być dokładnie oczyszczone.

§ 6. Przechowywanie wszelkich narzędzi w kieszeniach fartuchów lub kurtek, pozostawianie ich na stołach, stołkach lub przed lustrami i t. p. jak również używanie szczotki walcowej do włosów, puszków do pudru, gąbek i pendzli do namydlania, jest surowo wzbronione. Mydlić należy wacikiem, pudrować rozpylaczem lub wyjałowioną watą. Zdmuchiwanie ustami włosów z głowy oraz używanie rozpylaczy ustnych jest zakazane.

Wata, gaza, lignina, waciki i serwetki przeznaczone do obcierania instrumentów winny być przechowywane w szklanych naczyniach zamkniętych i używane za każdym razem nowe.

§ 7. Włosy przeznaczone do wyrobów winny być przed użyciem należycie wymyte w benzynie, wysuszone i następnie odkażone przez zanurzenie conajmniej na godzinę w 10% wodnym rozczynie formaliny.

§ 8. Osoby dotknięte chorobą zakaźną, skórną lub otwartą gruźlicą nie mogą być dopuszczane do zajęć w zakładach fryzjerskich i golarskich.

Nie mogą również być dopuszczani do zajęć pracownicy, w których mieszkaniu zdarzył się przypadak ostrej choroby zakaźnej, a to do czasu otrzymania na to pozwolenia od lekarza urzędowego.

§ 9. Pracownicy zakładów fryzjerskich i golarskich winni być w czasie zajęć stale ubrani w czyste białe fartuchy lub kurtki szczelnie zapięte na rękach

i szyi, mieć krótko obcięte i czysto utrzymane paznogcie, przed każdą czynnością winni myć dokładnie ręce i używać przy czynnościach czystych prześcieradeł, ręczników i serwetek.

§ 10. Klijentowi przysługuje prawo żądania, aby przy czynnościach były używane jego własne przyrządy i bielizna. Bezwarunkowo należy używać wyłącznie przyżądów i bielizny klijenta w przypadku, kiedy jest on dotknięty widoczną chorobą skórną.

§ 11. W przypadku skaleczenia, miejsce skaleczone winno być obmyte z pomocą wyjałowionej waty lub gazy siedemdziesięcioprocentowym spirytusem i zajodynowane.

§ 12. W zakładach fryzjerskich i golarskich winny być umieszczone następujące napisy:

1) „niewolno wprowadzać psów",
2) „niewolno pluć na podłogę",
3) „uprasza się wycierać obuwie".

§ 13. Istniejące zakłady fryzjerskie i golarskie winny być poddane oględzinom sanitarnym i nie odpowiadające przepisom niniejszego rozporządzenia winny być doprowadzone do stanu należytego w terminie wyznaczonym przez właściwe władze. Zakłady, które nie będą doprowadzone do stanu wymaganego rozporządzeniem, ulegną zamknięciu aż do czasu uporządkowania. W drodze wyjątku może władza administracyjna II instancji zezwolić na dalsze istnienie zakładu posiadającego drobne usterki, o ile zakład ten na ogół odpowiada wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze winno być umieszczone w każdym zakładzie fryzjerskim na miejscu dostępnem i widocznem.

§ 15. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani, o ile czyn karygodny nie podlega karze surowszej w myśl istniejących ustaw, w drodze administracyjnej na podstawie art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu 2 lat na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Kierownik Ministerstwa Zdrowa Publicznego:

Chodźko.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Kamieński

(Dz. Ust. R. P. Nr. 40—1922)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 3 czerwca 1922 r.

o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Na podstawie artykułu 6 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt, jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy), i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku winni usunąć się ze swami pojazdami lub zwierzętami na prawo.

Również winni zboczyć na prawo, gdy zostają wyprzedzani, natomiast gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, winni zboczyć na lewo.

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrze-

żony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 2. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 3. Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art. 21 i art. 22 powołanej ustawy z dn. 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656).

§ 4. Dla miast, w których ruch na linjach kolei miejskich (tranwajów) odbywa się w lewo, do czasu przeprowadzenia koniecznych zmian technicznych, celem przystosowania linji do ruchu po prawej stronie, które winno nastąpić nie później niż w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, wojewodowie uregulują bezpieczeństwo i porządek miejscowego ruchu publicznego, ze względu na tymczasową różnicę kierunków jazdy kolei miejskich a innych pojazdów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:

(—) *G. Nurutowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Kamieński.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 22 czerwca 1922 r., Nr. 46, poz. 407).

Część nieurzędowa.

Kredyt dla miast i kooperatyw.

Minister Skarbu odbył niedawno konferencję z przedstawicielami miast i kooperatyw w państwie. Minister zapewnił miastom ponad 100000 mieszkańców i kooperatywom kredyt w państwowej kasie oszczędności w wysokości 3 miljardów marek, oprocentowanych 7% w stosunku rocznym, pod warunkiem, że przyłożą się do odpowiedniej kalkulacji cen i że pod tym względem, jak i pod względem użycia zakredytowanych sum, poddadzą się kontroli państwa. Ponadto przyznano miastom i kooperatywom odpowiednie ulgi frachtowe i celne. Miasta będą zobowiązane do wyboru komisji złożonej z 3 radnych, mianowicie z jednego przedstawiciela robotników, jednego urzędnika i jednego z zawodów wolnych, która będzie miała za zadanie dopilnowanie spraw aprowizacyjnych.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Lublina ogłasza, że pobór podatku miejskiego od węgla kamiennego, brunatnego, brykietów węglowych i koksu, odbywać się będzie na podstawie przepisów niniejszych:

Za ładunki węgla, sprowadzone do Lublina, uważane będą ładunki przychodzące do stacji kolejowej Lublin i jej bocznic, a następnie zwożone do wszelkiego rodzaju składów w obrębie m. Lublina.

Podatek od węgla pobierany będzie przez poborcę miejskiego na st. kol. Lublina.

W razie nieprzedstawienia jednocześnie z frachtem kolejowym faktur z uwzględnieniem cen węgla, odbiorcy winni uiścić w ciągu 3 dni od daty przybycia ładunku, podatek według cen orjentacyjnych, ogłaszanych przez Magistrat w biurze poboru podatku od węgla na stacji kolejowej. Ceny orjentacyjne podawane będą dla najważniejszych gatunków węgla, a mianowicie: 1. dla węgla dąbrowieckiego grubego, kostki i miału, 2. dla węgla górnośląskiego, 3. dla koksu

Rozrachunek ostateczny z odbiorcami węgla nastąpi po przedstawieniu otrzymanych rachunków kopalni. Suma podatku od węgla, obliczona na podstawie cen orjentacyjnych i niewpłacona do Kasy Miejskiej w ciągu dni trzech od daty przybycia ładunku będzie ściągana trybem administracyjnym z doliczeniem %% za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

Za ładunki przewiezione transito przez m. Lublin uważane będą ładunki które nie są wyładowywane na st. Lublin lub na jej bocznicach.

Wszelkie reklamacje z tytułu poboru podatku od węgla przez poborcę miejskiego na st. Lublin, zgłaszać należy do Magistratu pokój Nr. 12, gdzie w drodze wyjątku uskuteczniony może być wymiar i pobór podatku miejskiego od węgla.

Ogłoszenia.

Skradziono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w 1920 r., kwitarjurz Komitetu pomocy powodzianom w Lublinie i legitymację P. P. S. na 1922 r. na imię Władysława Giega.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina 27 maja 1920 r. za Nr. 1192-104 na imię Stanisławy Rzechowskiej.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina 17 grudnia 1919 r. za Nr. 3615 na imię Ejzyka Brzozy.

Treść Nr. 29-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.